

خنجر

آیت الله متکینی

انبیا

اساتید رسمی بشر

بسم الله الرحمن الرحيم

دیگر عذرهاي غیر موجه در ارتكاب جنایات و ترک وظایف لازم خود باشند، اولیا هستند بدین معنی که جامعه انسانی در میزندگی خود بخش غیر از این سفر پرستی آگاه و بینا و آزموده و دانا لازم دارد تا امفال محظوظه جهان را ولایت و حمایت کند و از هر سقوط و انحطاط محافظت

الحمد لله والصلوة على نبيه وآلہ در مقاله های گذشته که سخن از مریان پسر در میان بود سویین گروه از معلمان اورا انبیا ذکر کردیم، این گروه عظیم که موابق خدمات بی پایانشان از حیله شمارش بیرون است دارای اسمی و القاب مختلف و هر نامی مظہر مقامی و هر اسمی حکایت از فضیلتی و هر لقی کنایت از تبعیغ و کمالی دارد. اینان انبیاء هستند یعنی آگاهان در کشور آدمیت از سوی ذات اقدس حق برای رسیدگی به همه امور بمنظور هدف عظیم خلقت، سفرا هستند یعنی انتخاب و تعیین شده رؤیت کنندگان محبت یابند و محبان عاشق گردند و عاشقان بوصل آیند و اصلاحان بوجود آیند و آن شوند که غرض بود و آن باشند که هدف است.

و بالجمله اساتید رسمی بشر و معلمان قانونی این طبقه انبیاء الهی و پام آوران حضرت حق اند. قبل از هر چیز طبق دستور حق بر همه انسان، اعذار هر بسانه جوئی که در محکمه عدل الهی مدعی جهل و اشتاء و

ما آنها را بدین منظور برانگیختیم که شما در تمام مراحل اختلاف و درگیری خویش مشکلات خود را با آنها ارجاع ننماید.

آنها هر معجزه و نشانه و آیه‌ای را که بسما عرضه داشته اند همگی از طرف ما و دستور ما بوده.

همه آنها را ما انتخاب کردیم و ما در انتخاب خویش دارای اختیاریم و احمدی را در این مرحله حق دخالت نیست.

آنها همگی نه فقط عادل اند یعنی به عدم مرتكب گناه و خلاف نسی شوند، بلکه همه آنان بدون استثناء مخصوصه بدمین معنی که تحت مراقبت الطاف الهی خطوا و اشتباه و غفلت و نسانی نیز از آنان در موضوع دریافت احکام الهی از طرف حضرت حق و همچنین در مرحله حفظ و ابلاغ آنها و بالآخره در مرحله عمل خودشان رخ نمی دهد چه در ایام رسالت و اوقات پامبری و چه در زمان قبل از آن و در عصر طفولیت، آنها علوم و دانش فراوان دارند و در همه رشته‌های که پیشرهای زمانشان بدان نیاز دارند آشنائی دارند و متخصص تراز همه اهل زمان خویش هستند. و جالب توجه آنکه آنها نه مدرسه رفته اند و نه استاد دیده اند و نه در مسی از معلمی غیر از انبیاء سایق خویش فرا گرفته‌اند، علم آنها لذتی و ذاتی و الهی است و هیچ‌گاهی از هیچ دانش غفلت و نسانی برآنها عارض نمی شود.

آنها که معلمان جامعه و مأمور ابلاغ وظایف و برنامه‌های حق می‌باشند آنچنان مأموریت دارند که باید با همه مشکلات مبارزه کنند و در انجام وظایف تا پایی جان بایستند و در پیاده کردن کوچکترین فرمان الهی از همه هستی خویش که از آنجلمه وجود خویش است بگذرند و باید لغت تقهی را از قاموس زندگی خویش حذف کنند و البته چنین بودند و چنین کردند.

وبالآخره آنها مبلغان و معلمان و مریبان و داعیانی هستند که در مرحله اول از (لا) و نه شروع می‌کنند تا بعد مرحله (لا) برستند و این روش را تختیین فرد آنها بکار بسته و دنبال وی یکایکشان چنین بوده اند، آنها در وهله اول دعوت بسوی طاغوتان و ستمگران و خللم پیشگان و جنایتکاران و استبداد منشان رو آورده و گاهی یک ته و بدون پیاو و معین بزرگترین قدرت استبدادی را وجوهه همت قرارداده و بسوی آنان حمله برده اند و با قدرت منطق و نیروی ایمان آنچنان بورش برده اند که هیمنه حقشان صولت باطل را درهم شکته و قوت حقیقتشان قنطره مجاز را فروریخته است و این است که خدا می‌فرماید «بل نقدف بالحق على الباطل فبدعه فاذًا هو زاهق» ما با شمشیر حق آنچنان بر فرق باطل بکوپیم که مغزش متلاشی شود و راهی دیار عدم و نیستی گردد.

آری، آنها بهم ماسوی الله نه گفتند هوای نفس نه هوس نه منیت نه عقاید اتحادی نه اخلاق رذیله نه پندار و گفتار و کردار ناروا و هر پلیدی نه و هر غیر حق نه و هر طاغوت نه و هر استبداد و استثمار نه و هر سلطه جوئی او سلطه پذیری نه و بالآخره «لَا إِلَهَ إِلَّا هوَ لِمَعْبُودٍ غَيْرُهُ» علی (ع) می‌فرماید «ابیت فیم النین میشین و مندین لیه لک من هلک

شناخت این گروه عظیم لازم است و بی تردید اگر چنانچه جوامع بشری ایشان را ولود خور استعداد فکر خویش می‌شناختند گمان نمی‌رود احمدی از انسانها از فرامین این گروه سرباز میزد و فرمانی از آنها را مخالفت می‌نمود. همه بیانات و انحرافات و سقوط و انحطاط جامعه از روز اول از این مطلب نشأت یافتد که معلمان حقیقی خویش را نشناختند و جهله و هوا و بیطن و هوس آنها را از نزدیکی و دیدار و تناس و تفاهم با آنها جلوگیر شده و ایتم بشر و بیمان سرگشته این طائفه از این پدران روحی مهر با این از پدر و معلمان معنوی دلسویزتر از مادر دور افتادند، پسر باید بداند که انبیاء عظام الهی کسانی هستند که خداوند از آنان چنین یاد می‌کند:

آنها فرستاد گانی هستند که نشانه‌های توحیدم را بشما بازگو می‌کنند.

آنها کتابها و آیات هر ایسو شما هیا ووند.

آنها برای همه جوامع بشری مجسمه رحمت و عطفوت من اند. آنها خود قبل از هر گروندۀ ای بتوحید و آیات و کتابهای من ایمان آورده اند.

آنها شمارا بسوی هدفی حیات آفرین دعوت می‌کنند.

آنها را بسوی شماتها بمنظور ابلاغ احکام و رساندن هدف اعزام داشتیم. بر شما لازم است که گفتار و رفتار و هر حرکت و سکون آنان را الگوی زندگی خود قرار دهید.

آنان برای شما کتابهای پاکیزه ترازنور تلاوت می‌کنند.

آنها در همه وعده‌ها و نویده‌های خویش بی تردید صادق و راست گویند.

آنها در مقابل همه اهانتها و تکذیب و توطئه‌ها ثابت و صبور و استوارند.

آنها بر زمامه ای هدایت بخش و حیات آفرین بر شما عرضه میدارند. ما آنها را بدین منظور اعزام داشتیم که فرامینشان را بوسیله نمائید و ما خود در این اجراء آنها و به شماها کمک غیبی خواهیم نمود.

ما آنها را از میان هر ملتی بزبان خود برمدم ببعوث کردیم.

ما بتنام آنها معارف حقیقی و برنامه‌های سودمند بشری را بوسیله وحی و تعلیمات غیبی آموختیم.

اولین دستور مابرای آنها این بود که مردم را به شناخت و پرسش ما دعوت نمایند و چنین کردن.

ما با آنها گفتیم که بشرها را از غصب و عذاب من بیم دهند.

ما آنها را در روز وایسین بتنام گفتار و رفتار شما گواه خواهیم گرفت.

ما در اعزام آنها چنین بودیم که از روز اول تمدن و اجتماع بشری پایی و لا یقطع آنان را بسوی مردم گشیل داشتیم.

ما در تسامح نقاط حساس ابلاغ وظایف کمکهای لازم را از آنان دریغ ندادیم.

انسان را با بیان بلیغ آسمانی و زبان فصیح اعجاب انگیزروشن و هویدا ساختند و همه آیات قدرت حق را در اینکه چنین خزانی در وجود محدود بشریت نهفته است به منصه ظهور آوردند و در مرآی و متظر خرد های انسانی قرار دادند. آنها در انجام وظایف خطیر خویش نه از کمی یاور و انصار هراسیدند و نه از کثرت دشمنان و انبوه مکذبین و زورمندان و زرآندوزان.

وبالجمله از مخن دور افتادم، مسأله این بود که انبیاء معلمان بشرانه و مناسب آن بود که از کیفیت تعلیم و نحوه تدریس این آموزگاران راستین مخن گوئیم. لکن پر واضح است که باید ابتدا ولو بنحو اجمال پشتمام که همه عرایضمان درباره شناسائی آنان قطره ای ازیم و رشحه چون تم نخواهد بشدوم از مقام عظیم و ارواح پاک آنان جدا استمداد میجوییم که با اشاره ای چشمی این بی مقدار را کمک کنند و از ریزش الطاف خویش این علف بی نفع عالم تکوین راهیات بخشنده، باشد در آینده قطره ای از اقیانوس بیکران مقامشان را بازگو نماید و شنوندگان محترم را یاری دهد و صلی الله علیهم اجمعین ناسیما على نیت الاعظم سبهم و خاتمههم وعلى آله الطاهرين والملعن على اعدائهم الى يوم الدين

عن بینه وبحسی من حی عن بینه ولیقل العاد عن ربهم ماجبلوا و عرفوه بربویه بعد مالنکروا و بیوددوه بالآلیه بعد ما اهداوه خداوند طائفه انبیا را برانگیخت که مردم را بر حمایت بالله حق بشارت و از عذابش بیم دهنده که هالکان راه باطل و سالکان راه حق هردو بمحاجت خویش آشنا شوند و عنزی بر احدی یاقی نماند.

بدان چهت برگزیدیم که پلیدی جهل و نادانی از محوطه مفتریش زدده گردد و مقام شامخ ربویت حق را در یابند و ازل جنزار اتحراف و انکارشان رها شوند، توحید را پس از آنکه بر افکار وجودشان شرک و نفاق حکومت داشت فراگیرند.

ونیز میفرماید: خدای بزرگ از این طائفه در برابر ابلاغ همه شنون وحی پیمان استوار گرفت و بر تبلیغ مأموریت خویش مسئولیت اهانت را بر عهده آنها نهاد و پیاپی بدبانی هم در تعقیب این امر آنها را موکل فرمود آنها مردم را از حقایق مرمزوجدان و اسرار نهفته فطرت آگاه ساختند و سپس بهمان ثروت معنوی مکنون خویش پیمان گرفتند. و بصراحت گفتند: که شما بشرها چنین فطرتی را دارید و باید از آن غفلت ننمایید. آنها هزاران دلیل و حجت بر مدعای خویش اقامه کردند و تمام خزانی معارف و صفات و دفائن گنجینه های معجون در ذات

امیر المؤمنین علی (ع) در اولین خطبه نهج البلاغه در باره انبیا علیهم السلام چنین می فرماید:

**وَاصْطَفَىٰ سُبْحَانَهُ مِنْ وَلَدِهِ أَنْبِيَاءً أَخْذَ عَلَى الْوَحْيِ مِيشَاقَهُمْ
وَعَلَى تَبْلِيعِ الرِّسَالَةِ أَمَانَتَهُمْ . لَمَّا بَدَّلَ أَكْثَرُ خَلْقِهِ عَهْدَ اللَّهِ إِلَيْهِمْ
فَجَهَلُوا حَقَّهُ ، وَأَنْهَلُوا الْأَنْذَادَ مَعْهُ ، وَأَجْنَالُهُمْ الشَّيَاطِينُ عَنْ**

**مَعْرِفَتِهِ ، وَأَقْتَطَعُتُهُمْ عَنْ عِبَادَتِهِ ، فَبَعَثَ فِيهِمْ رَسُلَّهُ ، وَوَاتَّرَ
إِلَيْهِمْ أَنْبِيَاءُهُ ، لِيَسْتَادُوهُمْ مِيشَاقَ فِطْرَتِهِ ، وَيَذْكُرُوهُمْ مَنْبِيَّ نِعْمَتِهِ ،
وَيَخْجُلُوا عَلَيْهِمْ بِالتَّبْلِيعِ . وَيَشِّرُّوا لَهُمْ دَفَائِنَ الْعُقُولِ ، وَيَرُوُهُمْ
آیَاتِ الْمَقْدِرَةِ : مِنْ سَقْفٍ فَوْقَهُمْ مَرْفُوعٌ ، وَمِهَادٌ تَحْتَهُمْ مَوْضُوعٌ ،
وَمَعَايِشٍ تُخْبِيْهُمْ ، وَآجَالٍ تُفْنِيْهُمْ ، وَأَوْصَابٍ تُهْرِمُهُمْ ، وَأَخْدَاثٍ
تَتَابَعُ عَلَيْهِمْ ; وَلَمْ يُخْلِ اللَّهُ سُبْحَانَهُ خَلْقَهُ مِنْ نَبِيٍّ مُوْسَلِّ ، أَوْ كِتَابٍ
مُنْزَلٍ ، أَوْ حُجَّةً لَازْمَةً ، أَوْ مَحَاجَةً قَائِمَةً : رَسُلٌ لَا تُقَصِّرُ بِهِمْ
قَلْهُ عَدَدِهِمْ . وَلَا كَثْرَةُ الْمُكَذِّبِينَ لَهُمْ : مِنْ سَابِقٍ سُمِّيَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ ،
أَوْ غَايِرٍ عَرَفَهُ مَنْ قَبْلَهُ : عَلَى ذَلِكَ نَسَلتَ الْقُرُونُ ، وَمَفَسَّتِ الدُّهُورُ ،
وَسَلَفتِ الْأَبَاءُ ، وَخَلَفتِ الْأَبْنَاءُ**